

Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi A

My – hoci je nás mnoho – sme jedno telo, lebo všetci máme účasť na jednom chlebe. (1 Kor 10,17)

Prvé čítanie

Kniha Deuteronomium 8,2-3.14b-16a

Mojžiš povedal ľudu: "Spomínaj si na celú cestu na púšti, po ktorej ťa štyridsať rokov viedol Pán, tvoj Boh, aby ťa pokoril, aby ťa skúšal a poznal, čo je v tvojom srdci, či budeš zachovávať jeho príkazy alebo nie.

Pokoril ťa, dal ti pocítiť hlad a potom ťa nasýtil mannou, ktorú si nepoznal ani ty ani tvoji otcovia. Ňou ťa chcel poučiť, že človek nežije len z chleba, ale zo všetkého, čo vychádza z Pánových úst. Nezabudni teda na Pána, svojho Boha, ktorý ťa vyviedol z egyptskej krajiny, z domu otroctva, a viedol ťa cez veľkú a hroznú púšť, kde boli ohnivé hady a škorpióny, po vyprahnutej zemi bez vody, ktorý pre teba z najtvrdšej skaly vyviedol vodu a sýtil ťa na púšti mannou, ktorú nepoznali tvoji otcovia."

Druhé čítanie

1. list Korintánom 10,16-17

Bratia a sestry, nie je kalich dobrorečenia, nad ktorým dobrorečíme, účasťou na Kristovej krvi? A chlieb, ktorý lámeme, nie je účasťou na Kristovom tele?

Pretože je to jeden chlieb, aj my – hoci je nás mnoho – sme jedno telo, lebo všetci máme účasť na jednom chlebe.

Evanjelium

Ján 6,51-58

Ježiš povedal zástupom: "Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto je z tohto chleba, bude žiť naveky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo, ktoré obetujem za život sveta."

Tu sa Židia začali hádať medzi sebou a hovorili: "Akože nám tento človek môže dať svoje telo?"

Ježiš im povedal: "Veru, veru, hovorím vám, ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život.

Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň.

Lebo moje telo je pravý pokrm a moja krv je pravý nápoj. Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom. Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem z Otca, aj ten, čo mňa je, bude žiť zo mňa.

Toto je chlieb, čo zostúpil z neba, a nie aký jedli otcovia a pomreli. Kto je tento chlieb, bude žiť naveky."

Na zamyslenie

Vo sviatok Božieho Tela si Cirkev pripomína ustanovenie Eucharistie pri poslednej večeri. To, čo Cirkev slávi počas celého roka sa stáva dnes stredobodom tohto sviatku: Premenenie chleba a vína na Telo a Krv Krista. Eucharistia je sviatosť, ktorej význam ďaleko viac prekračuje iba to viditeľné.

Pre mnohých je toto tajomstvo nezrozumiteľné (stalo sa ním), nemajú k nemu žiaden vzťah (už nie). Otázka je možno naliehavejšia ako pri iných pravdách viery: čo sa tu vlastne deje? Čo to má s mojím životom spoločné?

Začiatky siahajú do sviatku Pascha, ktorý pripomína koniec utláčania a vyslobodenie Izraela. Pripomína ten veľký Boží čin, ktorý je stredobodom židovskej viery. Pri poslednom sviatku, ktorý oslavuje Ježiš pred svojou smrťou so svojimi priateľmi, majú zvláštnu úlohu chlieb a víno. Chlieb, symbol každodennosti, námahy a ľudskej práce, symbol toho, čo nás nasycuje a z čoho žijeme. Víno, symbol sviatku a radosti, symbol toho, čo nás zabáva a čo dokáže uhasiť náš životný smäd. Teraz sa stavajú tento chlieb a toto víno časťou udalosti, ktorú sprítomňujeme pri každej svätej omši a v dnešný sviatok výnimočným spôsobom: Kristus nám ponúka, chce nás neustále obdarúvať svojou prítomnosťou v každodennom chlebe. Nejde len o chlieb a víno samo osebe, ale o skúsenosť "Communio-společenstvo" s Kristom samým. Ide o skúsenosť, ako chce byť skutočnosť Božia jedno s človekom až do poslednej bunky jeho tela. Je tu viditeľný ešte jeden aspekt našej viery: Kristus chce byť pri nás v jednoduchom chlebe a v normálnom víne; ten, ktorý sám seba nazval "ja-som-pri-vás". Ten "ja-som-pri-vás" sa dáva vždy nanovo, aby sme sa aj my rozdávali jeden pre druhého. Eucharistia – dar pre náš život, ktorý chce dokázať, aby sme si uvedomili, že aj každodennosť môže byť miestom stretnutia s Bohom. V mnohých veciach ... Boh ...

Na mnohých miestach sa dnes nesie Kristovo Telo v slávnostnej procesii ulicami, prechádza naším svetom, v ktorom žijeme a pracujeme. Prítomnosť Kristovho Tela v našom svete chce dnes urobiť prítomnosť Božiu v našej každodennosti vyslovene viditeľnou a pripomenúť nám, že aj svet sa dá zmeniť, tak ako sa chlieb premení na Telo Kristovo. Svet môže byť iný, pretože chce v ňom bývať Boh a tak všetko, čo nás stretáva, môže byť obrazom jeho spásonosnej prítomnosti. V premenenom chlebe na našich uliciach vidíme, ako sa Božie človečenstvo dotýka celého stvorenia. Božia spása prenikne všade, nič nevynímajúc. A takto opäť – vo všetkých veciach ... Boh.